Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 46 TUESDAY, MARCH 10 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 10-го БЕРЕЗНЯ 1998 р. Ч. 46 РІК CV

„О, НІКОЛИ ТВОЇ НЕ ПОВ'ЯНУТЬ СЛОВА, ЇХ НІКОЛИ НІКОМУ НЕ СТЕРТИ"

Україна відмовилася від ядерної співпраці з Іраном

Київ. — Піддаючись тискові з боку ЗСА, Україна 6-го березня скасувала угоду щодо продажу турбін для атомної електростанції в Ірані, повідомили засоби масової інформації.

„Україна прийняла рішення утриматися від ядерної співпраці з Іраном, зокрема від постачання турбін для Бушегрської атомної електростанції", — сказав міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко на спільній конференції з державним секретарем ЗСА Меделин Олбрайт. Перед конференцією обидва урядовці мали далекосяжні переговори.

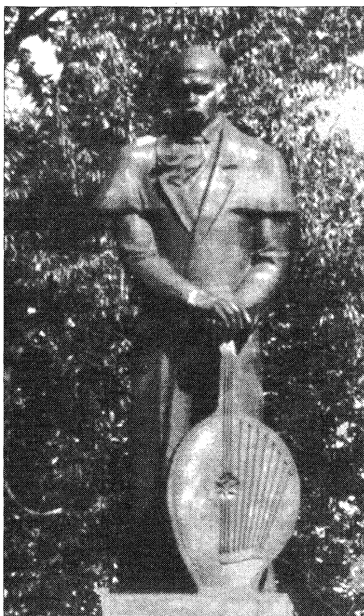
М. Олбрайт, яка відвідала Київ у рамках своєї подорожі по сімох країнах, висловила задоволення рішенням українського Уряду, зазначивши, що це забезпечить Україні місце в міжнародному русі за нерозповсюдження зброї масового знищення. Вона також пообіцяла Україні підтримку в її намірі стати членом міжнародного домовлення про обмеження розповсюдження ядерної технології. Про цей намір повідомив Г. Удовенко.

Вашінгтон, побоюючись, що Іран може створити свою ядерну зброю, вже деякий час намагався переконати Україну скасувати угоду про продаж турбін російським компаніям, які будують в Ірані атомну електростанцію. Як нагороду за це, ЗСА обіцяли тісніші економічні відносини і співпрацю в ядерній енергетиці.

Г. Удовенко сказав, що рішення про скасування угоди на 45 млн. дол. є нелегким, бо українські підприємства зазнають значних фінансових втрат. Однак це дозволить Україні збільшити співпрацю з ЗСА в дослідженні космосу. Крім того, ЗСА плянують сприяти інвестиціям у промисловий сектор Харкова, в якому мали бути виготовлені турбіни для Ірану.

Своє перебування в українській столиці М. Олбрайт почала із зустрічі зі студентами Києво-Могилянської Академії. Виступаючи перед публікою, яка налічувала біля 100 осіб, вона сказала, що Україна може тішитися своєю незалежністю після десятиліть совєтського панування, яке принесло „голод, переслідування і ядерне отруєння".

З України М. Олбрайт вирушила до Італії.

Пам'ятник Т. Шевченкові в Жидачеві Львівської області. (Фото: Х. В-Ф).

Світлана Кузьменко

Кобзар

Коли сумнівом криється кожна зоря
І хто я — вже, здається, не знаю.
Я тоді із полички беру „Кобзаря":
На сторінці, навгад, розгортаю.

І ось чую: безсмертне гудіння хрущів
У вишневім садку біля хати.
І ось бачу: з дитям на трудливій руці
Розпромінену матір.

Все, про що ти писав, — я частинка того:
Кривди, болю і світлої мрії.
Ти співав з глибини серця люду твого
І тому це — твій спів не зотліє.

І тому ти страшний для усіх лихварів,
Бо ти щирість і справжність безкрайна.
Ти для всіх зрозумілий, для рівня усіх:
Як життя і як рана.

Я читаю про Гонту... прославлену Січ...
Я дивлюсь у „Розриту могилу"...
Ні, я знаю хто я: бо ти день, а не ніч
І ніким не роздмухана сила.

О, ніколи твої не пов'януть слова,
Їх ніколи нікому не стерти:
Бо з коріння — і вічно в них сила нова,
Що крізь смерті веде до безсмертя!

ЗСА пропонують Росії інший спосіб заробітку

Москва. — ЗСА пропонують Росії значно збільшити свою комерційну дількість в ділянці запущення закордонних сателітів, але тільки тоді якщо вона стримає продаж ракетної технології до Ірану. Згідно з твердженнями американських офіційних чинників, ця пропозиція є одною із цілого ряду інших заходів, щоб знеохотити російські компанії та дослідні інститути від допомоги Іранові у створенні нових ракетних набоїв у клясі земля - земля.

Вашінгтон вже від довшого часу турбується надто близькою співпрацею Росії з Іраном у ділянці ядерного озброєння, зокрема намаганнями Ірану збудувати ракети, котрих набої могтимуть нести ядерні, газові або бактерійні боєголовки. Тому справа ядерної та ракетної зброї буде темою дискусії на цьоготижневій вашінгтонській зустрічі між віцепрезидентом Ал Гором і прем'єр-міністром Віктором Черномирдіном. Іран вже від довшого часу працює над створенням нової ракети „Шагаб 3", котра має куди дальший засяг як ракети „Скад", понад 800 миль — достатньо щоб засягнути Ізраїль і Савдійську Арабію.

Експерти американської розвідчої служби сподіються, що Іран вже впродовж наступного року буде готовий випробувати боєздатність згаданої нової ракети. Хоч в основному ця нова ракета збудована за технологічними плянами Північної Кореї, то все ж таки наплив російської технології може значно приспішити її удосконалення.

(Закінчення на стор. 3)

Л.Кучма зустрівся з Митрополитом УПЦ МП

Київ (УНІАР). — Президент України Леонід Кучма зустрівся з Митрополитом Української Православної Церкви Московського Патріярхату Володимиром (Сабоданом), на прохання останнього.

Митрополит Володимир, як почесний голова комісії ООН з підготови святкування 2000-літнього ювілею Різдва Христового, розповів Президентові про заплановані заходи для відзначення ювілею.

У розмові з головою держави предстоятель УПЦ МП виклав своє бачення процесів у релігійному середовищі України, поінформував Президента про ситуацію в очолюваній ним Церкві. Він також звернувся до Л. Кучми з проханням прискорити початок відбудови Успенського собору, розташованого на території Києво-Печерської Лаври.

В. ПУСТОВОЙТЕНКО ПРЕДСТАВИВ УКРАЇНСЬКІ ЦІННІ ПАПЕРИ

РИМ, ІТАЛІЯ (УНІАР). — Прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко взяв участь у презентації в Мілані українських єврооблігацій, номінованих у новій європейській валюті євро.

Презентація українських єврооблігацій відбудеться ще в трьох європейських центрах — Парижі, Цюріху і Женеві. Єврооблігації будуть оцінюватись як в американських долярах, так і в національних валютах країн, які надають Україні позики.

Голова українського Уряду 5-го березня зустрівся з заступником міністра закордонних справ Італії П'єром Гасіо. В. Пустовойтенко запропонував італійській стороні взяти участь у приватизації української телефонічної компанії "Укртелеком".

Під час бесіди обговорювались перспективи співпраці між міськими органами двох країн. Наголос у переговорах сторони зробили на поширенні співробітництва між Україною та Італією та на кооперації в галузі енергетики, енергозабезпечення, транспортних перевезень, зв'язку та сільського господарства.

Верховна Рада розглядає справу "Бласко"

Київ (УНІАР). — У четвер, 5-го березня, Верховна Рада заслухала інформацію про результати перевірки діяльности Чорноморського пароплавства (концерну "Бласко"). Вранці серед депутатів розповсюджено видруковану інформацію і проєкт постанови з цього питання.

Вся інформація з цієї справи налічує 36 сторінок. У її заключній частині сказано: "Однією з основних причин тотальної корупції в Україні, на нашу думку, є безвідповідальна і аморальна кадрова політика, яку проводить керівництво держави та його (керівництва) особисте ставлення до проблеми боротьби з корупцією".

На підтвердження цього члени слідчої комісії повідомляють: "На початку 1997 року на державні пости призначено понад 200 вихідців з Дніпропетровщини, в тому числі 55 — на вищі. У близькому оточенні Президента України Леоніда Кучми та у ВР України уже працюють особи, яких суд визнав злочинцями за скоєння корисливих і насильницьких злочинів".

Далі члени слідчої комісії інформують, що, на їх думку, в діях багатьох урядовців є ознаки різноманітних правопорушень і таких злочинів, як розкрадання державного майна в особливо великих розмірах, хабарництво, зловживання владою, перевищення уповноважень, недбалство, підроблення документів, приховування валютної виручки тощо.

Члени слідчої комісії вважають, що ознаки злочину є в діяльності таких високопоставлених державних керівників як колишній Президент України Леонід Кравчук, колишній виконуючий обов'язки прем'єр-міністра Юхим Звягільський, радник Президента Олександер Волков, колишній прем'єр-міністер Павло Лазаренко та інші. В доку-

(Закінчення на стор. 3)

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ОБМЕЖЕНО МОНОПОЛІЗМ

КИЇВ. — На пропозицію члена Комітету ВР з питань правної політики і судово-правної реформи Юрія Шереніна (група "Соціально-ринковий вибір") ВР України схвалила поправки до цивільно-процесуального і кримінально-процесуального кодексу. Ці поправки надають право членам Верховного суду опротестовувати рішення нижчих судів. Членів Верховного суду зрівняно в правах з головами обласних, кримського республіканського і міських судів Києва і Севастополя. На пропозицію заступника голови Комітету ВР з питань економічної політики і управління народним господарством депутати внесли зміни до Закону про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції в підприємницькій діяльності. Цими поправками норми закону приведено у відповідність до Конституції, уточнено деякі терміни та удосконалено механізм покарання при створенні незаконних монопольних організацій. Верховна Рада також ратифікувала ряд міжнародних договорів і угод.

"ТРУДОВА УКРАЇНА" ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД УЧАСТИ У ПРОГРАМІ "5x5"

КИЇВ. — Лідери виборчого бльоку "Трудова Україна" заявили про своє рішення не брати участи у телевізійній політичній програмі" 5 x 5", організованій студією "1+1". У заяві бльоку "Трудова Україна" сказано, що постановка і характер проведення згаданої програми "не сумісні з принципами та ідеями бльоку". Представники "Трудової України" виступили на захист Всеукраїнської партії жіночих ініціатив, можливість виступу якої на телевізії ставиться під сумнів.

О. ШАНДРЮКОВІ НЕ ПОДОБАЮТЬСЯ ПОШУКИ ПІДТРИМКИ У МОСКВІ

ЛЬВІВ.(УНІАР-ІМА-прес). — "Сьогодні необхідно прискорити процедуру оскарження нинішнього Президента України", — заявив на зустрічі зі львівськими журналістами депутат Верховної Ради Олександер Шандрюк. На його думку, діяльність Леоніда Кучми приводить до втрати суверенітету, "оскільки голова держави кожного разу їде до Москви за підтримкою".

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА

КИЇВ. — Віцепрем'єр-міністер Сергій Тигипко на пресклюбі "Ринкові реформи в Україні" сказав, що питання розвитку підприємництва в Україні ще довго будуть дуже важливою темою для Уряду, незалежно від того, які політичні партії він представлятиме. А покищо прийнято кілька законів, постанов Уряду, указів Президента, мета яких сприяти розвиткові підприємництва. Передбачається, що в березні Уряд розгляне понад 30 заходів для розвитку малих і середніх підприємств.

ТЕЛЕФОНІЧНІ РОЗМОВИ Л.КУЧМИ З ПРЕЗИДЕНТАМИ АЗЕРБАЙДЖАНУ ТА УЗБЕКІСТАНУ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма провів телефонічні розмови з президентом Азербайджану Гейдаром Алієвим та президентом Узбекістану Ісламом Карімовим. Голова української держави розповів азербайджанському лідерові про підсумки своєї державної візити до РФ, виклав зміст підписаних у Москві документів. Під час розмови Леоніда Кучми з президентом Узбекистану І. Карімовим відбувся обмін думками про стан виконання домовлень, досягнутих під час недавньої візити узбецького президента в Україну.

ПОСТАНОВУ УРЯД НЕ ПЕРЕГЛЯДАТИМЕ

КИЇВ. — Дуже багато надходить звернень до Державного комітету з питань розвитку підприємництва від тих, хто займається торгівлею автомобілями, і на ввезення яких в Україну запроваджено обмеження, зазначив голова Комітету з питань розвитку підприємництва Юрій Єхануров. Тому комітет надіслав листа до Кабінету Міністрів, у якому вніс пропозицію переглянути постанови КМУ: перенести термін введення її в дію на 1-го січня 1999 року або скасувати. Сергій Тигипко на це повідомлення заявив, щоб торгівці автомобілями не витрачали сили і грошей, тому що найближчим часом Уряд не буде повертатися до перегляду цього питання. Ніяких втрат бюджету від цього не буде. Для виходу з кризи треба відновлювати виробництво. Тільки так можна зменшити число безробітних і поліпшити життя громадян, вважає С. Тигипко. Торгівці автомобілями дещо втратять, але їх небагато і вони виживуть. Отож Уряд заради них не буде залишати без праці сотні тисяч громадян. Постанова, за словами С. Тигипка, набуває чинности тільки тоді, коли вийде перший спільний автомобіль на "АвтоЗАЗі", який коштуватиме близько 4,000 дол. і його можна буде придбати на кредит. І тільки після цього почне діяти постанова КМУ.

Уповноваженого з прав людини обрати не вдалося

КИЇВ. — Комітет ВР України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин у лютому висунув на пост уповноваженого Верховної Ради України з прав людини три особи: президента благодійного фонду "Українська Правнича Фундація", члена-кореспондента Академії правних наук України Сергія Головатого; заступника голови Комітету ВР України з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, народного депутата України з кримського міста Алушта, кандидата юридичних наук, заслужену юристку України Ніну Карпачову; заступника голови ВР України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, секретаря виконавчого комітету Соціялістичної Партії України, кандидата філософічних наук, доцента, донечкаеина Сергія Кияшка.

На підтримку С. Головатого зібрано 116 підписів, Н. Карпачової — 245 підписів, С. Кияшка — 35 підписів.

Представляючи кожного з кандидатів, голова Верховної Ради України Олександер Мороз сказав, що Сергій Головатий "хороший фахівець, настирна людина", єдиний з членів Кабінету Міністрів, хто не блькував конституційний процес, а навпаки сприяв ухваленню Основного Закону.

Ніна Карпачова "хороший фахівець, заслужений юрист України, молода і красива жінка", що є не останнім аргументом при призначенні на цей пост.

Сергій Кіяшко "людина спокійна, зрівноважена, але принципова".

Голосування бальотами на пост уповноваженого ВР з прав людини відбулося 11 лютого. На вечірньому засіданні голова Лічильної комісії ВР України Михайло Сирота повідомив, що бюлетені для поіменного голосування отримали 306 парляментаристів, взяли участь у голосуванні — 300, визнано недійсними —15 бюлетенів. За С. Головатого було 57 голосів, проти — 328; за Н. Карпачову — 123, проти — 162; за С. Кияшка — 42, проти — 243.

Комісія вирішила: поперше, жодного із кандидатів вважати необраним; подруге, провести другу туру голосування. Депутати мали зробити вибір між президентом Благодійного центру Української Правничої Фундації С. Головатим і народним депутатом з Криму, кандидатом юридичних наук Н. Карпачовою. Голосування відбулося 4-го березня. Із 411-ох депутатів участь у голосуванні взяли 318. За кандидатуру С. Головатого проголосував 41 депутат, проти — 177. За кандидатуру Н. Карпачової —207, проти — 11. Отже уповноваженого ВР України з прав людини знову не обрано, оскільки для обрання необхідно 226 голосів.

У СВІТІ

КИТАЙСЬКЕ КЕРІВНИЦТВО МАЄ в пляні видати 1 трильйон дол. на цілий ряд нових публічних споруджень у наступних трьох роках, щоб зупинити можливість азійської економічної кризи вплинути на розвиток китайської економіки. Цей плян додає 300 блн. дол. до вже раніше призначених 700 блн. дол., до цього амбітного проєкту. Делегати на відкритті Національного народного конгресу, річного збору китайської леґіслятури у четвер, 5-го березня, твердили, що згаданий плян буде формально представлений в наступних кількох днях. Призначення такої значної суми на розбудову державних-публічних споруд, вказує на те якою серйозною та шкідливою для Китаю уважають його керівники згадану азійську економічну кризу.

В АМЕРИЦІ

СПРАВА СКАНДАЛУ ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона та Моніки Левінської не сходить зі сторінок щоденників та інших засобів масової інформації. Останнім часом коментується зізнання всяких особистостей перед Федеральною лавою присяжних, а заразом з тим і їхні особисті відношення до Президента. Днями дискутовано зізнання Вернона Джордана, довіреного дорадника президента Б. Клінтона, та його заплутання у допомозі М. Левінській. Однак на поверхню виринула нова інформація щодо згаданого скандалу — копія зізнання самого Президента, де згідно з адвокатами, котрі читали ці зізнання, він, обороняючи себе, стверджує, що його секретарка Бетті Киррі, а не він, відіграла головну ролю у посередництві М. Левінської, даючи пропозиції дарунків і пропонуючи можливості праці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Кобзар України

З давніх часів в Україні так називали мандрівних народних співців, які супроводили свій спів розповідь грою на кобзі та нерідко самі складали пісні та думи. Українські кобзарі впродовж століть виконували одне з найважливіших завдань — поширювали відомості про навколишній світ, процеси, які в ньому відбуваються, про події, ситуації та чиюсь діяльність. У сіру давнину миру, добробуту і свободи кобзарі приносили вісті зі світу та веселили всіх своїми піснями та розповідями, а в часи міжусобиць, остерігали народ перед всякого-роду напасниками, в пору козацької боротьби вони були повістярами перемог і прогр, а в лихоліття поневолення і кріпаччини кобзарі були народною совістю. Своїми піснями вони приносили розраду, розбуджували людську гордість, пригадували славне минуле та не давали погаснути іскоркам надії, котрі спалахували в серцях українського народу.

Зібравши в одне всі ці риси народних кобзарів можна, зрозуміти, чому український народ, вживаючи щодо Тараса Шевченка високі імена — духового батька, генія, пророка, пробудителя та учителя, називає його також кобзарем України. Ба що більше, ознайомлюючись з життєвим шляхом Т. Шевченка та його творчістю, треба по-справжньому дивуватись, як ця людина з надрів кріпацького існування спромоглася подолати всі перешкоди та засіяти своїми талантами на висотах тодішнього академічно-культурного світу та стати кобзарем не тільки України, але також інших, які захоплювалися тоді та ще захоплюються до сьогодні силою його кобзарського таланту.

Своїми кобзарськими вмілостями оспівувати красу української землі Т. Шевченко наблизив світ до України, поетичними розповідями про славне минуле визначив місце України на карті світу і пробудив її народ з летаргічного сну неволі та безнадії, гострим словом докору примусив стрепенутися черствим душам своїх таки запроданців і яничарів, закликами до випробування власних сил напоминав домагатися та виборювати свої Богом дані права — бути господарями на власній землі, а могутнім словом підбадьорування додав віри та надії на можливість кращого майбутнього.

Завдяки Божому провидінню Т. Шевченко з'явився в найбільш трагічний для України час, коли поневолення московськими царями та польськими королями і жорстоке кріпацтво перетворило колись вільних і хоробрих українців у рабів без імени. У час, коли політика русифікації мала жахливі наслідки на сам живчик українського народу — його мову, котра, зневажена постійною московською нагінкою та погорджувана своїми перекінчиками, існувала тільки серед простого люду. І ось тоді зринає на поверхню грімкий кобзарський голос Т. Шевченка, котрий ясною мовою простого люду голосить світові всі правди про Україну та її народ, його славне минуле, жахливу кріпацьку сучасність та світлу майбутність. З хистом і вмінням народного кобзаря розвиває Т. Шевченко українську мову, беручи її зневажену і потоптану московськими чобітьми, з уст народу, обробляє та шліфує її як дорогоцінний самоцвіт і пускає між люди, щоб вона своєю мелодійністю чарувала їх і захоплювала.

Т. Шевченко не шукає за причинами такого стану свого народу і землі, бо знає, звідкіля бере свій початок оте зло і нещастя України. Він голосить, що занепад України є наслідком московської неволі, тому єдиним, що залишається — це визволити Україну від Москви. Могутній голос кобзаря України пролунав багато років тому, але його відгомін почули майбутні покоління.

Сьогодні, коли Україна стала незалежною державою дивує тільки те, що не зважаючи на всі відомі трагедії, котрих зазнала Україна від Москви, не вдається навіть могутньому голосові Т. Шевченка подолати насильно закоріненого віками рабського почування багатьох наших земляків. Вони сьогодні, як і ті перекінчики шевченківського часу, нехтують його мовою та цвіркають у своїй хаті „общепанятним язиком". Невже ж звук кобзи Т. Шевченка не може просякнути у їх рабську душу, щоб освітити її правдою та гордістю за свій народ, країну та мову його солов'їну?

Коли цього року у березневі дні схилимо голови перед вічним брининням Шевченкової кобзи та його творів, просім щоб виблагав у Бога для нас ласки відрізняти добре від злого, будуюче від руйнуючого для захисту України та її народу від поновлених зазіхань Москви.

Анатоль Камінський

НА ВИБОРЧОМУ ГОРИЗОНТІ — ПАТОВА СИТУАЦІЯ

Якщо останні, лютневі, показники і оцінки різних соціологічних центрів правдиві і правильні, тобто якщо вони віддзеркалюють справжні настрої та настанови суспільства і дійсну передвиборчу ситуацію, та якщо це становище не зміниться в найближчих тижнях значно в один чи другий бік, то треба сподіватися, що наступна Верховна Рада України, що її оберуть 29-го березня, опиниться знову в складному становищі, яке слід буде визначити не інакше, як „патовою ситуацією".

Ліві не здобудуть більшости

Це означає, що комуністи і їхні союзники не осягнуть такої більшости в парламенті, яка дала б їм можливість провести кардинальні зміни і заходи в напрямі захитання і розмонтування дотеперішнього державнотворчого процесу, почінаючи, наприклад, зі скасування національної символіки та інших атрибутів державности, і кінчаючи підбиванням України, при допомозі СНДівських структур, в обійми Росії. Іншими словами, комуністичний реванш, що про нього вони повсюдно галасують, як виглядає, не має шансів на здійснення, хоч вони запевняють, що за ними підуть вся Дніпропетровська, Донецька, Луганська і Харківська області, які мають обрати 66 депутатів до Верховної Ради, в той час як у семи західніх областях України по мажоритарній лінії може пройти лише 42 депутати.

Це — з одного боку. А з іншого — національні сили теж не наберуть такої більшости, щоб у висліді здійснити необхідні політичні та економічні реформи, закрити двері саботуванню і продовжуванню злохитрих вивертів лівих та добитися нормального функціонування законодавчого органу. Хоч, до речі, такі шанси для національних сил були, принаймні були можливості їх примноження, якщо б вони домовились були хоча б щодо мажоритарних кандидатів. Даремно не скористали з польського прикладу, хоч мали наглядну лекцію, що коли в попередніх виборах польський центр і праві, ідучи окремо, програли, то в останніх — перемогли лівих, створивши спільний бльок. Не хочемо сказати, що українська дійсність повинна бути „калькою" польської, та все ж домовлення, якщо вже не щодо спільного бльоку партій, то принаймні щодо мажоритарних кандидатів, таки примножувало б шанси національних сил.

„Патовий стан" в парляменті, з його внутрішнім взаємозаперечуванням і безкомпромісовим протистоянням, означатиме недієздатність законодавчої влади та матиме далекоїдучі негативні наслідки для державобудівництва в загальному, оскільки не буде балансу між всіма трьома галузями влади, а передовсім між виконавчою і законодавчою. Але це вже окрема тема.

Це не означає, що міжпартійний уклад виключатиме можливости партикулярних, фракційних та інших домовлень і констеляцій в обох головних бльоках. Незалежно від того, що чотиривідсотковий бар'єр дошкульно пересіє і вкоротить список тридцяти партій, поданих на білому виборчому списку (мажоритарний в одномандатних округах буде голубий і його довжина буде різна, залежно від кількости зареєстрованих в окрузі кандидатів), „списково-партійних" кандидатів разом з „мажоритарними" залишиться ще досить, щоб продовжувати парляментарні ігри у фракції і підфракції.

Головними силами, які не допустять до перемоги лівих, будуть в першу чергу партії, які підтримують Президента; тут на першому місці є Народно-Демократична Партія (НДП) — по одній стороні, і Народний Рух України (НРУ) — по другій, хоч НРУ заявив про свою опозиційність до теперішньої влади. А далі — „Громада", Соціял-Демократична Партія України (об'єднана) (СДПУо), бльок демократичних партій НЕП та евентуально — бльок „Партія Праці і Ліберальна Партія — разом", „Аграрна Партія України", „Національний Фронт", Партія „Реформи і Порядок" та інші, які хоч відберуть частину голосів від своїх національних партнерів, але не дадуть їх і лівим, під умовою, що пройдуть чотиривідсотковий бар'єр або принаймні здобудуть належне число „мажористів". А тому тут треба покладатися передовсім на НДП і її союзників на НРУ, які зможли б ефективно загородити дорогу „червоному реваншеві".

Хто представляє опозицію?

До речі, щодо опозиційности. На ній, як на найбільш популярному виборчому „коникові", їдуть тепер всі партії, крім хібащо НДП, яка виразно задеклярувала себе „партією влади". Це зрозуміло, коли зважити, що суспільство звинувачує теперішню владу за всі негаразди нужденної і скорумпованої української дійсности.

Маємо дещо парадоксальне явище, яке полягає в тому, що і в опозиційних партіях помічаємо доволі значний відсоток урядовців різних рівнів. Наприклад, в партійному списку НРУ на 224 кандидати маємо 31 представника виконавчої влади, тобто 13.8 відс., що логічно робить НРУ третьою з черги „партією влади". На другому місці стоїть тут НДП, яка має на своєму списку 16.4 відс. урядових осіб, в тому числі прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка, міністра Кабінету Міністрів Анатолія Толстоухова й інших; а на перше місце треба поставити Аграрну Партію України, яка має аж 21.8 відс. представників влади.

У даному випадку, як і в інших аспектах, „структуризація" партій є доволі різнобарвна, часто амбівалентно-нескристалізована, що, зрештою, є лише функціональним віддзеркаленням неструктуризованого і соціально-неспрофільованого суспільства.

Це видно теж з участи підприємців у партійних виборчих списках. Так, наприклад, Комуністична Партія України у своєму списку на 225 кандидатів має 12 підприємців, тобто 5.3 відс., соціалістично-селянський бльок — на 201 кандидатів 28 підприємців, тобто 13.9 відс.; разом — 19.2 відс., майже п'яту частину кандидатів. Зауважимо, що у партійному списку Соціялістичної та Селянської партій маємо таких „жирних котів", як генеральний директор АТ „Укрнафтопродукт" Олександр Шпак, віцепрезидент Київської міжнародної фондової біржі Віталій Рафальський, президент ЗАТ „УкрРос" Володимир Сацюк й інші.

Директори — це своєрідна соціяльна категорія

Справа тут не в кількості підприємців-„капіталістів", а передовсім у тому, що ці партії разом з комуністами творять небезпечний проросійський, антиреформістський бльок.

Майже всі партійні списки рясніють від різного роду підприємців, директорів державних підприємств і голів колективних сільських господарств. На першому місці стоїть тут бльок „Партія Праці та Ліберальна Партія — разом!", які мають 74 підприємців на 219 кандидатів, тобто 33.8 відс., а далі СДПУ(о) — 57 підприємців на 185 кандидатів, тобто 30.8 відс., та „Громада" — 65 підприємців на 225 кандидатів, тобто 28.9 відс. Народний Рух України має 25 підприємців на 224 кандидатів, тобто 11.2 відс. Нещодавно Рух позбувся президента концерну „Денді" Михайла Бродського, разом з головним редактором газети „Кіевскіе Ведомості" Віктором Чайкою. Обох виключено з Руху за порушення „виборчої дисципліни". Дехто вважає, що на цьому Рух лише скористав.

Згадуємо тут про підприємців не припадково: ідеться про них не лише як про „соціяльну категорію", яка виконує важливу функцію в народному господарстві України, а й як вагомий „виборчий фактор", асоційований з „виборчими грошовими мішками". А їхня роля, не сумнівайммось, не буде малою у цілому виборчому процесі. Та й, до того ж, будемо мати до діла не лише з „українськими мішками". Бо хто хтохто, а північний сусід, напевно, не пошкодує зусиль...

Самозрозуміло, що остаточне слово буде за виборцем. Його голос буде вирішальним, тим більше, що при новій виборчій системі виграє той, хто одержить відносну більшість голосів виборців, а не так, як раніше, коли депутат мусів набрати 50 відс. голосів тих, що брали участь в голосуванні. Отже, йдеться про те, який відсоток електорату буде голосувати і яке його ставлення до окремих партій та кандидатів, тобто який його національно-патріотичний і політично-громадський профіль. Є побоювання, що тим разом голосуючий електорат буде менший, ніж у першому турі парляментарних виборів 1994 року. Тоді взяли участь майже 75 відс. електорату, а подекуди, наприклад, на Львівщині, аж 85,5 відс.

Нарешті, є ще один виборчий чинник, що про нього слід згадати. Важливим є не лише які голосують, а й як голоси рахують...

Нам дуже хотілося б, щоб існуючі дотеперішні показники і аналізи опитувань були іншими, ніж їх маємо, і щоб український електорат не допустив до „патової ситуації", а навпаки — створив дієздатний і прогресивний український парлямент.

Т. Шевченко

Село на Україні

(Уривок з поеми „Княжна")

Село — і серце одпочине.
Село на нашій Україні
Неначе писанка.
Село
Зеленим гаєм поросло,
Цвітуть сади, біліють хати,
А на горі стоять палати,
Неначе диво. А кругом
Широколистії тополі,
А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори за Дніпром.
Сам Бог витає над селом.

Іван Овечко

Прости, Тарасе!

Ти вчив нас, Батьку, „мудрости своєї"...
На жаль, не всі ми вдумались у те,
Не збагнули науки ми Твоєї.
Забули Слово гнівне і святе.

І сталось так: у вільній вже державі
Прийшли до влади носії брехні.
Вони купаються в грошах і славі,
Бідує люд, окрадений у сні.

А серед тих, що всілилися при владі
Та з мови нашої дзвінкої кплять,
Сидять багато й у Верховній Раді
І на вірність не хочуть присягать.

Вже кілька літ підряд і безупину
(Вони ж бо там — самі собі пани!)
Грабують нашу вільну Україну
Негідні неньки рідної сини.

Нема на них ні суду, ані кари,
В них сни — московські кайдани нові.
Хто ж, Тарасе, тих вибрав яничарів?
Ми — діти й внуки немудрі Твої!

Тому прости нам, Тарасе-Пророче!
Моли Бога, щоб нам мудрість подав,
Щоб люд наш ввесь, розплющивши очі,
До влади патріотів вибирав!

Оксана Булах

Пам'ять

Колись приходили ми з дідом до Шевченка
Було п'ятнадцять літ тоді мені.
Стоїть велично пам'ятник і нині
На Наддніпрянській тій височині.

Тарасова Гора — в народі зветься
Те місце, де ходитимуть не раз
Нащадки, шанувальники поета,
Вкраїни сина, генія пера.

Піду, вклонюся низько цій Людині —
Промовив дід мій, в задумі сумний.
І шапку зняв. Йшов тяжко, по сходині,
Він міряв час, що в далеч відлітав.

Пройшли роки. Відгомоніли днини,
Немає діда вже давно могo.
Ходили з сином ми по тій стежині,
Шуміли верби, клекотів Дніпро.

Реве та стогне красень той, Славутич,
Де спить Тарас — пророк сього вже дня.
Мов лебеді, злітаються правнуки.
Вклонитись пам'яті поета-Кобзаря.

Лада Коломієць,
Київ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНА УКРАЇНА

I

Коли б уміли ми любити так, як він
Любив людей і Україну рідну, —
Давно б уже злетілися з усіх чужин
У тихий рай, на землю заповідну, —

так писав Олексій Кобець (Олекса Варавва) у своєму вірші „Т. Шевченко", — письменник, народжений у м. Каневі, якому судилося відійти у вічність на землі Вашінгтона, писав, маючи на думці передусім духовну, заповідану Тарасом Шевченком, Україну, — той ідеальний образ „тихого раю", що ясніє кожному українцеві й об'єднує нас як націю в єдиній спільній національній мрії.

Життєдайна енергія любови до власної мрії є у нашого народу такою потужною, що підносить окремих людей до духовного подвижництва. Впадає в око те, що з посиленням жорстокости й подовженням тривалости нищення українського народу національна ідея набуває все категоричнішої і чіткішої форми. Тож є частка гіркої правди і в тому, що політичною нацією нас зробив Чорнобиль. Шевченкову Україну, котра вже ніби й доживала віку, „в огні" збудили...

Сталося так, як це ще з далекої Комі пророчив совєтський політв'язень Дмитро Паламарчук (нині відомий перекладач світової класики), пророчив, звертаючись до України віршем-перегуком із Шевченковим „Осії. Глава XIV":

Ні, не загинеш ти безслідно
В німім безславії своїм.
Во гніві правім і святім
Воспрянеш ти, мій краю рідний,
Дніпровських круч гранітом мідним
Зведешся з попелу руїн
В красі і силі над землею.
Цей день гряде, і буде він
Останнім днем ганьби твоєї,
Твого безпросвітку...

(„Осії. Глава XIV. Закінчення")

Та незалежна Україна знову потрапила в залежність... — від кримінальної діяльности старої й нової номенклятури, авантюрних політиків і просто державних невігласів, — тобто тих, які можуть, але не хочуть, і тих, які хочуть, але не можуть створити економічно міцну українську державу.Ведучи роздуми про Шевченкову ролю в сучасному державотворенні, звернімося до згаданого щойно вірша Дмитра Паламарчука, завершивши його цитування:

...О мій
Далекий краю, знявши руки,
За кров, безчестіє і муки —
За все воздай! Нехай Ваал,
Доки злочинства слід не стерся,
На новім страшнім Нюрнберзі
Дасть відповідь за Кос-Арал, —
Шлях на Голгофу, шлях кривавий, —
За Кодню, Крути, за Полтаву,
За твій тисячолітній плач.
... І страждущі вернуться діти
З чужих засніжених країв,
І ти приймеш до лона їх,
І дощ пройде, і будуть зріти
Зелені пажиті твої
На полі вольному.

(1950)

Тож із перспективи історичної долі України нині — наш зоряний час, щасливий час, бо за викриттям і засудженням кривди, заподіяної українському народові, сподіваємося й покращання його матеріяльного існування, яке, на жаль, є критичним. Доводиться, відкинувши ображеність на Український Уряд, що не може захистити своїх громадян від злиднів і страху за майбутнє, запитати самого себе: „Якщо не я, то хто?" Кожен українець у цей кризовий, охоплений зневірою час, нехай пам'ятає: якщо не разом будемо, — то чи бути Україні?

Шевченків правдолюбивий гуманізм, що, як пише Іван Дзюба, переростав у „дивовижну молитву-прю, у „моторошні запитання й рахунки до Бога", є властивою національною рисою Шевченка, що належав до народу, в якого дух співчуття до інших людей і народів переважає над зосередженістю на власних чи вузько гуртових інтересах. Ця духовна відкритість української вдачі, не зрівноважена національним обов'язком, Шевченковим чуттям любови до України, зіграла злий жарт в історичній долі нашого народу, який так і не навчився висувати свої власні інтереси понад інтереси не те що своїх добрих сусідів, а навіть і тих чужинців, які провадять антиукраїнську агітацію, спрямовуючи свою діяльність на дискредитацію української держави.

„Шевченків Бог, — нагадує Іван Дзюба у своєму літературно-критичному дослідженні до 150-річчя з часу написання „Кавказу", — Бог усіх, хто хоче правди" („Застукали сердешну волю...": Шевченків „Кавказ" на тлі непроминального минулого", Київ, 1995 рік). А сила Шевченкового слова до Бога сьогодні є не меншою, ніж тоді, коли писалися ці рядки:

Борітеся — поборете
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!

(Продовження буде)

Дитяча капеля бандуристок „Веснянки“

Малин — це один з живописних куточків землі житомирської. Край талановитих людей. Малин — це старовинний, древній і вічно молодий парк, яким так гордяться малинчани, це спокійна нешироко річка Ірша, яка несе свої води в Тетерів, гордість Житомирщини. Це школи: загальноосвітні, спортивна, центр дитячої творчости і гордість Малина — дитяча школа мистецтва. Зараз вона має таку гучну назву і таке просторе, світле приміщення.

І ось в цей чудовий пісенний край у 1962 році приїхала талановита бандуристка Ольга Антонюк. Людина, яка понад усе любить співати, бо має чудовий голос, любить дітей. Вона відкрила в музичній школі клясу бандури. І потягнулися до неї дівчатка й хлопчики. Вона сиділа в клясі і дзвінким голосочком виводила „тихесенько вечір на землю спадає“. Всі стояли зачаровані і слухали її такий чудовий спів і передзвін бандури.

Вже на другому році 1964 року був створений перший ансамбль бандуристок. Ансамбль завзято працював, виступав у районному будинку культури, по школах, на обласній сцені. А перший серйозний виступ був у Малині перед керівниками ансамблів і капель бандуристів. Як захоплено відзивалися слухачі і які окрилені і горді були тоді дівчата!

І так натхненно, самовіддано, з любов'ю працювала Ольга Антонюк до 1971 року.

У 1971 році прийшла на роботу учениця Ольги, випускниця Київського муз. училища Світлана Іванівна. Їй Ольга передала всю свою майстерність, професіоналізм, любов до пісні, до бандури.

Світлана починає працювати з капелею. 25 років вона незмінно керує цим ансамблем. З маленького ансамблю виріс до цифри 45. Але вічно молодий, свіжий, повний сил і енергії. Вона старається, щоб усі 45 голосів звучали, як один голос, і 45 бандур грали, як одна бандура. І так 25 років з любов'ю до дітей, до української пісні, до бандури — самовіддано з натхненням працює Світлана. Її праця не проходить даремно. Після кожного концерту в залі підходять люди і дякують за чудовий концерт.

Це тяжкий труд! Це і безсонні ночі перед кожним концертом, перед кожною поїздкою. Це й думки, як посадити капелю, це й турбота про них, як їх ввечорі розвести додому.

Щороку поповнюється репертуар капелі новими піснями, шліфується, удосконалюється. У 1985 році їй присвоєне почесне звання зразкової. Капеля дуже багато їздить і виступає. За 33 роки вона чотири рази приймала участь в телетурнірах „Сонячні кларнети“, де дістала найвищу оцінку. Записувались на телебаченні. У 1987 році брали участь у концерті на Співочому полі в м. Полтаві. В 1988 році капеля стала лавреатом обласної премії. В 1989 році брала участь в українському святі в м. Житомирі. Того ж року були на святі кобзарського мистецтва в Києві. Знову ж в 1989 році Всеукраїнське свято, присвячене 175-річчю від дня народження Т. Шевченка, м. Канів. Восени капеля бере участь у святі на честь кобзаря Вересая в с. Сокиринці Черкаської области. В тому ж році капела святкує своє 25-річчя. З цієї нагоди нагороджується поїздкою до Польщі.

У 1990 році капеля виїжджає на оздоровлення. Вони були в Тернополі, Евпаторії, Трускавці, Миргороді. Куди б вони не їхали, беруть із собою бандури і костюми. Під час відпочинку давали по 4-6 концертів. Виступали в санаторіях і по будинках культури.

У 1994 році капеля дала 4 концерти в Трускавці. У 1996 році їздили в Миргород, де дали 6 концертів. В такий тяжкий час хочуть виступати і прищеплювати дітям любов до України.

Капеля багато виступає по області і в себе вдома. І де б не виступала, скрізь дістає високу оцінку.

За 33 роки існування капелі з її рядів вийшло 200 бандуристів, з чого 60 своєю професією обрали музику, закінчивши музичні училища, інститути культури, академії, консерваторії у Києві, Львові, Одесі.

„Ми дуже гордимося своїми випускниками, своєю капелею. Любимо її, а люди нас. Недавно ми відсвяткували 25 річчя творчої діяльности керівника капелі. Це було справжнє свято кобзарського мистецтва, куди з'їхалися наші випускниці з усіх закутків України“, — кажуть керівники.

Тоді ж провели сольний концерт Світлани.

Капеля має досить великий репертуар. З пісень ось які: „Веснянка“, муз. Філіпенка, „За Україну“, муз. Я. Ярославенка, „Україно моя“, муз. Бердника, „Грай, бандуро“, муз. В. Буракевича, „Зоре моя вечірняя“, „Думи мої“, „Аве Марія“, „Пісня про матір“, „Санта Лучія“.

Крім того капеля грає концертові твори М. Лисенка, Бортнянського, Баха, Моцарта.

Це, либонь, одна з найбільших дитячих капель України.

Микола Чорний-Досінчук

Виступає капеля бандуристок „Веснянки“

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

ментах стверджується, що за кордоном виявлено валютні рахунки на ім'я П. Лазаренка та що на ті рахунки надійшла валюта на загальну суму 4,503,302 дол.

Із юридичним обґрунтуванням інформації виступив голова депутатської слідчої комісії з перевірки діяльности концерну "Бласко" Юрій Кармазін. За його словами, члени слідчої комісії "були змушені покласти на стіл Президентові України Леонідові Кучмі цілком таємні матеріяли стосовно нинішнього голови Конституційного суду України Івана Тимченка", який мав "прямий зв'язок з паном Кудюкіним".

За наслідками обговорення 226 голосами депутати ухвалили проєкт постанови, внесений головою Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, членом депутатської слідчої комісії у справі "Бласко" Григорієм Омельченком та членами Комітету Анатолієм Єрмаком, Миколою Петренком і Анатолієм Кулаковим. Цією постановою ВР доручила Генеральній прокуратурі України попередньо проінформувати парламент про результати розслідування фактів, зазначених в інформації, до 24-го березня 1998 року.

Інформацію доручено надрукувати не в повному обсязі, а у викладі, в газеті "Голос України" до 15-го березня 1998 року.

Пропозиція народного депутата України Володимира Моісеєнка (фракція комуністів) розпочати за наслідками інформації Григорія Омельченка процедуру оскарження Президента України Леоніда Кучми не зібрала достатнього числа голосів.

На цьому ВР України закінчила працю. Наступне пленарне засідання відбудеться у вівторок, 24-го березня.

В Пластовій Станиці Ню Йорку відбувся курс танців

У Пластовому Домі при Другій авеню в Ню Йорку відбувся в січні та лютому успішний, хоча як рідкісний тепер курс сальонових танців для пластової молоді. В курсі взяло участь 38 пластунів віком 13 до 33 років. Завершився він сальоновою вечіркою, на яку прибуло 43 особи. Складався курс з чотирьох лекцій вальчика, танго, польки та „свінгу“, а поруч із тим відбулися гутірки на тему історичного розвитку вивчених танців та товариської правильної поведінки. Цей рідкісний, а так потрібний курс провадили члени старшого пластунства Дора Гапій, Орест Декайло і Адам Гапій.

Треба надіятися, що добрий приклад та успіх курсу буде початком так потрібного серед теперішньої молоді вивчення елегантних танців, як і товариської поведінки.

Пластуни пішли за прикладом щораз частіших таких проявів серед американського довкілля. Саме недавно в щоденнику „Ню Йорк Таймс“ був репортаж про подібний курс в місцевості Ларчмонт, Н. Й., який пройшов з великим успіхом і був ініційований не батьками, а таки молоддю, яка цього бажала.

ЗСА...

(Закінчення зі стор. 1)

Під сильним тиском зі сторони Америки росіяни почали застосовувати цілий ряд конкретних заходів, щоб припинити експортування ракетного знання з Росії до Ірану, включно з указом президента Бориса Єльцина в цій справі. Тепер американські офіційні чинники вичікують чи справді Росія уведе в життя ці строгі заборони щодо експорту ядерно-ракетної технології до Ірану.

У ЧЕТВЕР, 5-ГО БЕРЕЗНЯ, американські науковці повідомили, що їхнє розвідче космічне судно знайшло конкретні докази про існування великої кількости замерзлої води на Місяці. Ці замерзлі ставки, розкинені по цілій плянеті, знаходяться у глибоких кратерах в околицях північного і південного полюсів Місяця. Це нове несподіване відкриття на Місяці, котрого уважали сухим пустирем, дає науковцям нові можливості та сподівання. Найважливіше з них, це правдоподібність могти утримати місячні колонії, забезпечувати паливом ракети, котрі досліджують сонячну систему. Прелімінарні знахідки розвідного космічного судна „Люнар проспектор“ який запущено у космос у вівторок, 6-го січня, для вивчення складових частин Місяця, натхнуло науковців мріями про можливість повернення людини на Місяць після 25-річної відсутности.

АҐЕНТСТВО АССОШІЕЙТЕД ПРЕСС повідомило, що у Мехіко засуджено на 13 років ув'язнення генерала Хезуса Ґутієрреза Ріболльйо, колишнього координатора програм боротьби з торгівцями наркотиків. Ця кара ув'язнення є за його надуживання своїх прав і влади та за переступлення законів посідання зброї. Ген. Є. Ґ. Ріболльйо заарештовано у лютому 1997 року та звинувачено в отриманні грошей від найбільшого мехіканського пачкаря кокаїни. За це звинувачення його покищо не судили, справу відкладено на пізніше.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 5-ГО БЕРЕЗНЯ, у Лондоні фармацевтична компанія Глексо Веллком, котра виробляє ліки для поборювання хвороби АІДС, повідомила, що значно обнизить ціну лікарства AZT для країн „третього світу“, а зокрема для вагітних жінок у незаможних країнах. Згадана компанія дійшла до згоди в цій справі з офіційними чинниками охорони здоров'я при Організації Об'єднаних Націй, після того, як досліди показали, що AZT на половину зменшує кількість новонароджених немовлят заражених хворобою АІДС від своїх матерів, які є носіями віруса HIV, що спричинює АІДС.

Збудуймо храм в Україні

10-го квітня 1996 року у нашому часописі „Свобода“ було видруковано статтю священика з надзбручанського краю України, пароха церкви Покрова Пресвятої Богородиці о. Романа Кріси під назвою „Збудуймо храм на рідній Україні“. Йшлося у ній про те, що на самім березі Збруча у містечку Гусятин будують українську греко-католицьку церкву. Отець Роман просив помочі земляків із-за океану у цій справі, поскільки храм будується виключно за народні пожертвування. Через родинні зв'язки я прилучився до цієї справи і взяв участь у відкритті спеціяльного рахунку в Українській Кредитівці в Міннеаполісі. На публікацію відгукнулись краяни з тернопільських і гусятинських сторін і інші милосердні люди. Спільними зусиллями було зібрано 1,600 дол. На наш погляд це сума невелика, але вона мала велике значення для християн Гусятина.

Майбутня церква в Гусятині

У цьому я мав можливість переконатися на власні очі. З ласки Божої мені і моїй дружині пощастило побувати в Гусятині протягом минулого вересня у родині сина моєї рідної сестри. Те, що я побачив перевершило мої сподівання. За такий короткий час вже завершується будівництво стін величного своєю архітектурною красою храму. Парафіяни збирають мізерні фонди щонеділі по сусідніх селах. З уваги на теперішню економічну кризу і нестабільність платень, це зробити є дуже трудно. І все ж Господь дуже щедро помагає християнам, які з усієї душі прагнуть мати свою церкву.

Мушу признати, що в Гусятині дуже сильна релігійна традиція, яку не вдалося зруйнувати большевикам. Нам доводилось бути на одній Літургії у каплиці, яку вибудували і окрасили парафіяни. Вона була заповнена вірними, від маленьких до старших віком. Молоді від 12—15 років щонеділі тримають хоругви. Малі діточки від 5—8 років в українських строях віршиками і хлібом і сіллю вітали нас, а в назі особі усіх тих, що долучились до справи будівництва їх церкви. Ми дуже приємно вражені, що, не дивлячись на економічну скруту в Україні, переважна більшість християн тягнеться з останньої копійки, щоб докласти свою цеглинку до нової церкви.

Тому щиро передаю вам усім ту віру в майбутнє України, яку я привіз з рідних сторін. Ми були приємно здивовані, що усі троє дітей мого племінника беруть участь у церковному житті. Наймолодший його синочок Петрусь, якому якраз у вересні сповнилося чотири роки, вміє кілька молитов і без „Отче наш“ не сідає до столу і не кладеться спати.

Активно діє при церкві організація молоді „Українська Молодь Христові“. О. Роман плянує зорганізувати недільну школу для молодих дітей.

Кілька слів хочу сказати про о. Романа, який є душею будівництва. Отець Роман ще молодий священик, йому лише 26 років. Почав навчання у підпіллі, а скінчив у Львівській Духовній Семінарії ім. Йосифа Сліпого у Тернополі. Він є взірцевий священик, його відправи і молитви були для нас дуже зворушливі.

На закінчення хочу сказати, що церква в Гусятині росте і потребує до завершення будівництва ще багато матеріяльної помочі. Якщо є ще краяни, котрі бажали б пожертвувати на будову церкви Покрова у Гусятині, фонди можна пересилати на адресу: Ukrainian Credit Union, 301 Main St., N. E., Minneapolis, MN.55413; acct. no 2291-1.

Михайло Солонинка

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ В. ВЕРСТЮКА

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь на тему „Концепціяльні проблеми вивчення історії української революції 1917-1921 рр.“. Доповідач — Владислав Верстюк, професор Інституту історії України Національної Академії Наук України. Доповідь відбудеться у суботу, 14-го березня ц. р., в НТШ, 63 Четверта аве. між 9-ою і 10-ою вул. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

КОНЦЕРТ ТВОРІВ В. КОСЕНКА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує концерт творів Віктора Косенка. Виконавці — піяністка Юліяна Осінчук і скрипаль Лі Вілкінс. Концерт відбудеться у середу, 18-го березня, в УІА, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 8-ій вечора.

З активностей УСВТ „Чорноморська Січ"

УСВТ „Ч. Січ" — „Реаль Мадрид" СК — 1:1

Дня 19-го лютого ц. р. перша футбольна дружина „Ч. Січі" розпочала ігри турніру „Гудспорт УСА", які проходитимуть на протязі 8-ми тижнів у закритій залі згаданої назви в місті Абердін, Ню Джерзі. В цих розгривках бере участь разом 24 клюби стейту Ню Джерзі, поділені на групи „А" і „Б". В першій грі „січовики" зустріли сильний еспанський клюб з групи „А", з яким закінчили ремісовим вислідом — 1:1. На протязі гри українські футболісти мали легку перевагу і вже в першій половині вели 1:0, але досвідчені суперники зуміли вирівняти вислід в кінцевій стадії зустрічі. Єдиного голя для „Ч. Січі" здобув Стефан Рондос.

Склад „Ч. Січі": С. Пиварник, П. Паливода, С. Рондос, Є. Гулевич, М. Лянге, Я. Твардовський, Г. Сергіїв, І. Чешко, Р. Акоста, М. Мигало, Д. Талерико. Провідник М. Паливода, тренер В. Ковальов.

З виступів відбиванкових дружин

Дня 15-го лютого ц. р., цим разом чоловіча дружина, відбула свій третій з черги турнір за першенство відбиванкової Асоціяції ЗСА в районі „Гарден-Емпаєр", тобто Ню Джерзі — Ню Йорку. Звітовий турнір, в якому бралу участь 10 „АА" і „А" — клясових дружин, пройшов на високому рівні, який вміло підготовив у м. Воррен, Ню Джерзі, відомий в цьому спорті діяч Джордж Фетц.

У першій грі турніру „січовики" зустрінули клюб „Резістенція", з яким зазнали поразки — 6:15, 11:15. У чергових змаганнях наші відбиванкарі перемогли клюб „Гайтставн", вислідом 15:13, 15:12. Наступним суперником нашої дружини був сильний „Істерн Атлетік Клюб", зустріч з яким закінчилася ремісовим вислідом 15:9, 14:16. В чвертьфіналі „Ч. Січ" зазнала поразки з клюбом „Соппа", вислідом 8:15, 13:15. Зваживши на сильну конкуренцію, цей черговий виступ у престижевому турнірі можна вважати успішним. Тим більше, що в складі дружини цим разом бракувало чолового стинача — Ігоря Акіншина.

Крім нього в складі дружини в цьому сезоні виступають: М. Завадівський, Б. Томко, М. Дулин, Р. Кош, М. Олесницький, Р. ДеОлівера, М. Ликтей, Х. Девлю і П. Гунчак. Провідниками дружини є — М. Завадівський і М. Дулин.

Спортова Школа „Ч. Січі"

Розпочалася реєстрація юнацтва на цьогорічний вишкіл у літній Спортовій Школі „Ч. Січі", який відбудеться на протязі 4-ох тижнів від 26-го липня до 22-го серпня. Як і в попередніх роках, вишкіл проводитимуть заавансовані професійні інструктори, фахівці зі ЗСА і України, в таких ділянках спорту: копаний м'яч (футбол), теніс, відбиванка і плавання. Як завжди, Спортова Школа „Ч. Січі" приймає на вишкіл дівчат і хлопців у віці 6-18 років життя з усіх стейтів Америки і провінцій Канади, як теж в останніх роках з України.

Управа Спортової Школи рівночасно дає можливість іншим українським спортовим осередкам присилати своє юнацтво на цей заавансований вишкіл. З групою юнацтва в числі 10 або більше учасників даний осередок може вислати теж одного кандидата на тренера, безплатно, який з набутим у Спортовій Школі досвідом зможе продовжувати тренерську працю в своєму осередку цілий рік. Це дуже важливий і корисний чинник, особливо в сучасності, коли український спорт у ЗСА і Канаді робить перші кроки до свого відродження.

Знаємо, що без вкладу праці і зусиль чуда не станеться. Тому, коли вже маємо таку випробувану інституцію, як Спортова Школа, треба з неї вповні користати. По дальші інформації і аплікації треба писати на адресу: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Вістки УСЦАК Справи спортового фестивалю „Українїяди"

В суботу, 21-го лютого ц. р. відбулося чергове засідання Управи УСЦАК і репрезентантів поодиноких українських спортових осередків. В основному обговорювалися справи участи УСЦАК і його членів, тобто репрезентацій поодиноких спортових осередків, в Українському Спортовому Фестивалі, що його має перепровадити Українська Спортова Асоціяція Львівщини.

Ми вже згадували, що цей фестиваль під назвою „Українїяда" має відбутися 18 — 24-го серпня 1999 року у Львові і, можливо, в сусідніх містах. Ми теж подали накреслену програму, яка була прислана зі Львова до УСЦАК. Основною метою „Українїяди" є заактивізувати молодь в Україні і діяспорах, щоб вона привернула більшу увагу до землі своїх предків. Цей фестиваль може стати стимулом до створення нових, або підсилення вже існуючих спортово-культурних осередків як у західній, так і східній діяспорах.

Стало відомо, що ми не єдині в ЗСА і Канаді, що маємо діяльні спортові товариства й клюби. В далекому Казахстані існує ряд українських спортових осередків, які мають футбольні і дружини інших ділянок спорту і то в „чистих" українських складах. Ряд цих дружин мали би приїхати до Львова для участи в „Українїяді".

Повертаючись до змісту нарад, головною темою було встановити, чи на цей спортовий фестиваль мали б їхати збірні УСЦАК з різних ділянок спорту, чи під протекторатом УСЦАК дружини і спортові поодиноких спортових осередків? Після довшої дискусії значна більшість майже одноголосно прийняла пропозицію, щоб в „Українїяді" брали участь поодинокі спортові осередки, але під керівництвом УСЦАК. Звернено увагу, що можливо деякі спортові осередки не зможуть виставити повних складів своїх дружин. В такому випадку пропонується домовитися з іншим спортовим осередком для формації спільної дружини в даному спорті. На закінчення цих сходин ведучий голова УСЦАК М. Стебельський поінформував, що невдовзі організатори у Львові формуватимуть Діловий Комітет, до якого від УСЦАК мають ввійти представники. Після цього буде устійнена програма „Українїяди", як теж різні деталі поїздки і побуту на цьому святі. Треба пригадати, що в програмі „Українїяди" передбачені мистецькі виступи виставки, конкурси і наукові конференції. Отже, в „Українїяді" повинні взяти активну участь наші молодечі організації СУМ, Пласт, ОДУМ та інші, зацікавлені Україною і взагалі українським життям.

По дальші інформації в справах „Українїяди" треба звертатися до уповноваженої Української Спортової Централі Америки і Канади, на адресу: USCAK — "Ukrainiada", 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.

Відбулася зустріч Управи „Ч. Січі" з групою еміґрантів четвертої хвилі

В неділю, 1-го березня ц. р. в Домі УСВТ „Ч. Січ" відбулася перша зустріч Управи Т-ва з групою еміґрантів т. зв. четвертої хвилі, в якій взяло участь біля 30 новоприбулих з України.

Зустріч відкрив голова УСВТ „Ч. Січ" Мирон Стебельський, який привітав присутніх, а далі представив членів Управи та причину скликання тієї зустрічі. На початку в своєму слові голова висловив задоволення, що ініціятива Управи „Ч. Січі" зуміла зацікавити таку групу новоприбулих з України, це доказ того, що можливості до зближення існують і можемо надіятися, що до цього прийде скорше чи пізніше.

Дальше голова покликав до слова двох членів Управи, Омеляна Твардовського і Осипа Труша. Перший в своєму слові на початку навів факти і порівняння з історії приїзду до ЗСА третьої хвилі та процес їх пізнішого включення до вже існуючих українських організацій. Представляючи присутнім деякі епізоди з історії цього товариства, він сказав, що продовж своєї понад 70-річної історії, починаючи від грудня 1924 року, коли його організували 12 новоприбулих еміґрантів першої хвилі, в його ряди поступово включувалися чергові групи українських іміґрантів, що прибували в рядах другої і третьої хвиль. Усі вони проходили початком труднощі буття і влаштування в Америці, але рівночасно негайно поповнювали ряди вже існуючих українських організацій, церков і народних домів. Тепер наше товариство, як і усі наші організації, очікують на приплив свіжих сил і є сподівання, що ці з вас, що залишаться на постійно в Америці, скорше чи пізніше включитеся до них...

Черговий бесідник, секретар товариства О. Труш, коротко познайомив присутніх з історією включення до існуючих українських організацій іміґрантів другої хвилі, до якої він належить, зокрема парамілітарних, якими тоді були „Січові" осередки. Він теж згадав про труднощі й переслідування українських патріотичних організацій, що мали місце напередодні Другої світової війни. Але й ті труднощі не зупинили українців від їх активностей для добра своїх організацій, своїх громад.

Від новоприбулих із словом виступив Левко Хмельковський, який привітав ініціятиву УСВТ „Чорноморська Січ", це правильний крок, якщо йдеться про зближення іміґрантів четвертої хвилі з існуючою організованою українською громадою. Такі зустрічі повинні продовжуватися й поширюватися на інші місцевості.

На закінчення формальної частини зустрічі взяв слово знову М. Стебельсьий, який ще раз подякував за присутність і увагу та попросив до перекуски, в часі якої продовжувалися розмови новоприбулих з присутніми діячами „Ч. Січі". Декілька родин виявили бажання вступити в ряди товариства.

О. Т.